

Vineri, 9 Octombrie, 2026

Sf. Ap. Iacob al lui Alfeu

Sf. Cuv. Andronic și Atanasia

Filipeni 1

²⁷ Numa' să vă purtați în chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru ca, fie venind eu și văzându-vă, fie nefiind de față, să aud despre voi că stați cu tărie într'un singur duh, într'un singur suflet luptându-vă împreună pentru credința Evangheliei,

²⁸ fără ca'ntru ceva să vă înfricoșați de cei potrivnici, ceea ce pentru ei este un semn de pierzare, dar pentru voi, de mântuire; și aceasta, de la Dumnezeu.

²⁹ Căci de dragul lui Hristos vi s'a dat vouă nu numai să credeți în El, dar și să pătimiți pentru El,

³⁰ ducând aceeași luptă pe care-ați văzut-o la mine și'n care-acum auziți că sunt.

Filipeni 2

¹ Așadar, dacă e vreun îndemn în Hristos, dacă e vreo mângâiere a iubirii, dacă e vreo împărțășire a Duhului, dacă e vreun dor și vreo îndurare,

² împliniți-mi bucuria de a gândi la fel, de a avea aceeași iubire, un singur suflet, aceeași cugetare.

³ Nu faceți nimic din duh de cearță, nici din slavă deșartă, ci'ntru smerenie unul să-l socotească pe altul mai de cinste decât pe el însuși.

⁴ Nimeni să nu caute doar spre ale sale, ci fiecare și spre ale altora.

Luca 6

¹⁷ Și coborând împreună cu ei, a stat într'un loc șes, El și mulțime numeroasă de ucenici ai Săi și mulțime multă de popor din toată Iudeea și din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor.

¹⁸ Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau.

¹⁹ Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea dintr'Însul și pe toți îi vindeca.

²⁰ Și ridicându-Și ochii spre ucenicii Săi, zicea: „Fericiți sunteți voi, cei săraci, că a voastră este

împărăția lui Dumnezeu.

Tâlcuire

²¹ Fericiți sunteți voi, cei ce flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți voi, cei ce plângeți acum, că veți râde.

²² Fericiți veți fi când din pricina Fiului Omului vă vor urî oamenii și vă vor izgoni dintre ei și vă vor ocări și când ca pe un rău vă vor lepăda numele.

²³ Bucurați-vă în ziua aceea și tresălați, că iată, răsplata voastră multă este în cer; că părinții lor așa le făceau profeților^{1, 2}.

Domnul îi ferește pe cei săraci, pe cei ce flămânzesc, pe cei ce plâng, pe cei defăimați, însă numai dacă ei suferă acestea pentru Fiul Omului; asta înseamnă că este fericită viața înconjurată de toate felurile de nevoi și lipsuri. Potrivit acestui cuvânt al Domnului, desfătărilor, îndestularea și cinstirile nu sunt un bine; și așa este, însă atâta vreme cât omul are parte de tihna lor, nu își dă seama de asta. Numai atunci când se slobozește din vraja lor, el vede că acestea nu sunt un bine, ci doar părerea binelui. Sufletul nu poate trăi fără desfătări, dar adevăratele desfătări nu sunt ale simțurilor; nu poate trăi fără comori, însă adevăratele comori nu sunt aurul și argintul, nu casele și veșmintele luxoase, nu îndestularea aceasta din afară; nu poate trăi fără cinstiri, însă adevăratele cinstiri nu sunt ploconirile de robi ale oamenilor. Există alte desfătări, altă îndestulare, alte cinstiri, duhovnicești, înrudite sufletului. Cel ce le află nu le va mai dori pe cele din afară; și nu numai că nu le va dori, ci chiar le va disprețui și le va urâ, din pricină că ele le îngră-

¹ Aceste ultime cuvinte vor fi fost însoțite și de un gest către cărturari și farisei, ai căror strămoși – de aceeași teapă – îi prigoniseră pe profeții Vechiului Testament.

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

desc pe cele duhovnicești, nu lasă sufletul să le vadă pe acestea, îl țin în întuneric, în beție, în năluciri. Ca atare, ei aleg din tot sufletul sărăcia, necazurile și lipsa de slavă, simțindu-se bine în mijlocul lor, îngrădiți de vraja lumii amăgitoare. Dar ce să facă cei cărora totul le merge bine? Să fie față de toate acestea ca și cum nu le-ar avea, după cuvântul Apostolului.³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.